

[Holstein.]

de inkompetente. Men saa er der ikke andet tilbage end, at de er moralsk inkompetente — jeg tager igen som under Finanslovbehandlingen „moralisk“ i den maskulint-praktiske, ikke i den feminint-filosofiske Betydning. Derfor finder jeg som Medlem af Lovgivningsmagten dette Svar fra Præsidentraadet i allerhøjeste Grad beklageligt og beskæmmende, og jeg fatter ikke, at den højtærede Justitsminister kan være tilfreds med et saadant Svar.

Sluttelig vil jeg blot præcisere, at jeg har forstaaet den højtærede Justitsminister saaledes med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, at han principielt billigere og vilde foretrække, at der ikke var den Tidsbegrænsning, som er fastsat her i Lovforslaget.

Ordføreren (Vagn Bro): Jeg skal ganske efterkomme Formandens Anmodning om kun at fremsætte enkelte Bemærkninger, og det skal da navnlig være i Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen og det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen har fremsat angaaende dette, at man ikke har kunnet følge Retsplejeudvalgets Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen sagde, at vi havde set bort fra denne Erklæring. Hvis det ærede Medlem havde fulgt mere energisk og interesseret med tidligere, den Gang da det ærede Medlems Partifælle var Minister, vilde han have bemærket, at paa meget afgørende Punkter foreslog den tidligere socialdemokratiske Minister her i Rigsdagen Ting, der var ganske imod, hvad der var foreslaaet af Retsplejeudvalget. Jeg henviser i saa Henseende blot til Minister Steinckes Forslag i den ordentlige Samling 1925—26, hvor han paa 4 meget vigtige Omraader, meget udførligt motiveret i Betænkningen, ganske er gaaet bort fra de Forslag, Retsplejeudvalget havde fremsat. Ingen kan derfor bebrejde mig det Standpunkt, jeg her har indtaget, idet jeg paa et Tidspunkt, da Retsplejeudvalgets Udtalelser endnu ikke forelaa, har erklæret her i Tinget, at jeg ingeniunde kunde føle mig bundet, idet jeg maatte anse det her foreliggende Spørgsmaal for et afgjort statsretligt Spørgsmaal.

Jeg maa i den Forbindelse henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at hvis de vil undersøge, hvor disse Spørgsmaal finder deres Afgørelse, saa er det ikke i Fremstillingerne af vor Retsplejelov, men hos Professor Matzen, hos Professor Hølek og andre, der har behandlet Statsretten. —

naar jeg ikke nævner Professor Berlin, skyldes det, at han ikke er kommet saa langt endnu i sin Fremstilling. Det er i Statsretterne, at man ser Domstolenes og Dommernes forfatningsmæssige Stilling behandlet, og ikke i de processuelle Fremstillinger.

Jeg tror derfor, at jeg med denne Dokumentation af den tidligere socialdemokratiske Ministers Stilling til dette Spørgsmaal trygt og roligt kan sige, at vi ingeniunde har set bort fra Retsplejeudvalgets Erklæring, men at vi har taget det Standpunkt, vi finder rigtigt, ligesom det ærede Medlems Minister tidligere har taget sit Standpunkt, ganske seende bort fra, hvorledes denne Institution har set paa Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen kom med en Række Betragtninger gaaende ud paa, at han ikke lagde Vægt paa, hvordan Stillingen er i de andre Lande, men det blev ikke bestridt — og yderligere er det nu blevet dokumenteret af Ministeren —, at en Bestemmelse som den, vi har her paa et Omraade, Modstanderne nu slaar op til at være noget nær Kærnepunktet i vor hele Forfatning, kendes ikke i noget andet civiliseret Land. De Partier, der nu vender sig imod dette, plejer jo at være dem, der mere end andre taler om de internationale Forhold, bl. a. paa Punkter som disse, og derfor tror jeg i Virkeligheden, at dette Angreb fra de to Partier vil vise sig at svinde ind til intet andet end de ganske skeletmagre Doktriner, som ogsaa er Retsplejeudvalgets eneste Begrundelse. Der bliver kun sagt, at Forslaget vender sig imod Domstolenes Uafhængighed, Punktum! — uden yderligere Dokumentation derfor.

Maa jeg sluttelig gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Holstein. Saaledes som Stillingen ligger nu, vilde jeg ikke finde det rimeligt, at vi ændrer ved Lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil anse det for det ene rette at vedtage det i den nu foreliggende Skikkelse, i hvilken jeg ogsaa maa anse det for fuldkommen brugbart og i høj Grad sikrende netop med Hensyn ogsaa til Domstolenes Uafhængighed. Men jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg ikke finder denne Begrænsning i Henseende til Tid rimelig, og da jeg har forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Axel Møller — som hele Tiden, maa jeg sige, har taget overmaade sagligt paa denne Sag — har ønsket, at vi skulde faa en Lov, der var saa generel som muligt, der ikke tog Hensyn til det enkelte Tilfælde, saa vil man vel ogsaa kunne paaregne, at det